Ч. 7. Четвер 11 (23) січня 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостврах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

(11 засїданє з дня 21. січня 1896).

Головну характеристику надали вчерашному засїданю сойму заявленя пос. ґр. Войтїха Дїдушицкого і правительственного комісаря, радника Двору ґр. Лося, а епецияльну вагу єго для Русинів зазначили внесеня пос. Барвіньского і Вахнянина. Хід засїданя був слїдуючий:

По відчитаню петиций, котрих наспіло доси 681, піднирав пос. Барвіньский петициї товариства ремісничого в Підкамени з причини недопущеня тамошних шевцїв на тижневі торги в Бродах, і громади Цішки о вилученє єї зі спілки водної для осушеня багон Олеських.

П. Бойко мотивував своє внесенє в справі винагороди для громад за порученнй круг дїланя. Бесїдник домагав ся, щоби: з уваги на то, що уряди громадскі суть обтяжені порученим кругом дїланя і з причини, що крім страти часу вийтів, видатків на писарів, мусять крім того громади всї потрібні до того друки купувати з власних фондів — ухвалити завізванє до правительства аби оно предложило закон о винагородї урядів громадских за виконуванє чинностий сполучених з порученим кругом дїланя та щоби оно потрібних до тої чинности друків доставляло урядам громадским безплатно. — Внесенє передано комісиї адміністрацийній.

Пос. Скалковский мотивував своє внесенє в справі реґуляциї горішного Днїстра, а пос. Чарторийский мотивував своє внесенє в справі зміни приписів обовязуючих підчас зарази на безроги. — Оба внесеня передано комісиї господарства краєвого.

Провіренє вибору посла зі Стрийщини.

З порядку дневного наступило справозданє Видїлу краєвого о виборі посла на Сойм краєвий з куриї громад сільских стрийского округа виборчого. Справоздавець пос. Хамец.

З причини, що против того вибору в послїдній хвили внесено протест, поставив справоздавець внесенє, щоби справозданє Видїлу краєвого в тім предметї усунути з порядку дневного.

Маршалок відкрив над тим внесенєм розправу.

Заява пос. ґр. В. Дїдушицкого.

Посол Войт. Дїдушицкий сказав: Промавляю в сїй справі з виразного припорученя всїх уконституованих в сїй вис. Палатї партий на то, щоби зазначити гадку тих партий що-до способу, в якім наради в Палатї повинні відбувати ся.

Навязую ту мою промову як-раз до сеї нагоди з тої причини, що мушу висказати гадку що-до слів, котрі понеслись при нагодї подібної дебати о провірюваню виборів. При нагодї провірюваня вибору турчаньского промавляв посол др. Окуневский і як звичайно, говорив так борзо, що не одно слово уйшло уваги вис. Палати. Аж коли в пятницю роздано стеноґрами, довідали ся ми о автентичнім змістї тої промови. Ми не мали скорше нагоди, при котрій могли би ми висказати нашу гадку о виразах, котрі понеслись в тій промові. — Є. Ексц. Маршалок позволить, що ті вирази відчитаю: — Пов. посол громад сільских повіта коломийского, сказав: „Ви (то значить більшість соймова) хочете відповідно до ваших шляхотских і бюрократичних потреб вносити пїби, то риґор і порядок в орґанізм громади, а я виджу ваших комісарів; се ваші дїти: скоро лиш зіткнуть ся з тим народом, вносять в него лож, тероризм, деморалїзацию, з пануванєм жида над хлопом“.

То все відносить ся до суспільности польскої. Сказав дальше: „Ми сьвідомі того, до якої сили ви тут нас зредукували, сьвідомі того, як ви під гаслом автономиї хочете відорвати край від центра державного і як поволи під вашим впливом Австрия розлазить ся, як Чехи розривають єї в свій, а ви в свій бік“.

Ті всї вираженя відходять далеко від принятого в сїм Соймі доси обичаю, *(браво)* в котрім промавляно завсїгди річево і навіть в найбільшій борбі не давано поривати ся реторичному одушевленю до того степеня, щоби ужити виразів оскорбляючих, а тут понеслись вирази оскорбляючі вже цїлий нарід польский, дїткнений у всїх своїх висших верствах; против стану урядничого сего краю понеслись інсинуациї, а токож против народу польского і єго полїтики в державі і против народу ческого. Полємізувати з тими інсинуациями, видить ся менї, було би річию не відповідною, особливо-ж для когось промавляючого в імени всїх. Мушу однак виразити надію, що на будуче в дискусиях і дебатах сеї вис. Палати вернемо загально до того тону, яким трактує ся лиш обєктивні закиди, що будемо уникати оскорбляючих виражень супротив одної чи другої сторони, що збережемо ту гідність і той спокій, котрий був завсїгди почестною ознакою обрад нашого Сойму. *(Брава.)*

Лиш тілько мав я сказати з припорученя. Що-до формального внесеня поставленого в

7.

БЕН ГУР.

ОПОВІДАНЄ З ЧАСІВ ХРИСТОВИХ.

ЛЮДВИКА ВАЛЛЯСА.

(Дальше.)

Памятаючи на ті відносини в Єрусалимі, нехай читатель зайде з нами до огорода одної палати на горі Сіон. То в липню, горячого дня по полудни. Доокола огорода будинки, вздовж котрих ідуть ґалериї і затїнки. Місця зарослі травою, корчі і дерева представляють очам прекрасний вид. По серединї водограй виливає свою холодну воду в доливку зроблену з мармору. Недалеко від него, посеред олеандрових корчів і пальм, сидїли два молодцї, з котрих одному було може девятнайцять а другому сїмнайцять лїт. Оба були собою хороші; на перший погляд можна би їх уважати за братів. У обох було чорне волосє, чорні очи і смагляве лице. Старший здоймив своє накрите голови; він мав на собі туніку, а плащ постелив під себе. По тунїцї з мягкої вовняної материї і з червоною обшивкою можна було пізнати, що то Римлянин. Горді слова, які іноді вирвали ся єму підчас розмови, можна було оправдати, бо він походить із знатної родини, котру в Римі дуже поважали — обставина, котра в тодїшних часах звиняла буту всякого рода. У великих війнах в перших часах цїсарства родина Месалї завсїгди відзначувала ся. Пізнїйше пригадав собі єї цїсар Октавіян Август і надїляв єї всїлякими почестями. Коли Юдея стала була провінциї римскої держави, післав він одного Месалю яко висшого урядника податкового до Єрусалима. Той Месаля мав тут так само як і архієрей своє помешканє в королївскій палатї. Син того Месалї був як-раз тим молодцем, котрого ми описали, і він знав дуже добре, як важне становище занимає єго батько.

Єго товариш був худощавий. Одїж мав на собі з білого нолотна. Знаток народностий був би зараз пізнав, що він жид. У Римлянина було чоло високе а вузке, єго орлиний ніс острий, губи тоненькі, очи холодні і вкриті під бровами, а жидівский молодець мав чоло широке а низьке, довгий хороший ніс, губи повні, круглу бороду і подовгасто круглє лице. Подоба Римлянина була клясична і остра, жида — мила і пориваюча.

— Хиба-ж ти отсе не сказав, що нового прокуратора сподївають ся на нинї? — спитав молодший з обох приятелїв. Він говорив по грецки, — а досить дивно, що висші круги в Юдеї уживали тогди загально в обходї з собою грецкої мови.

— Хиба, завтра? — сказав на то Месаля.

— Хто-ж тобі то казав?

— Я чув, як то казав Ісмаіл, новий управитель палати — ви називаєте єго архієреєм — вчера вечером мому батькови. А нинї рано довідав ся я то від одного сотника, котрий сказав менї, що вже розпочали ся приготовляючі роботи: вояки чистять вже свою зброю і позолочують орли; також приготовляють ся і помешканя. — Бесїдник притих на хвильку а відтак говорив дальше: В сїм огородї колись то ми пращали ся. Твої послїдні слова були: „Мир тобі!“ А я відповів: „Нехай боги тебе стережуть!“ — Як давно то вже було?

— Пять лїт тому пазад! — відповів жид споглядаючи задуманий на водограй.

— На всякий случай маєш причину дякувати — чи сказати богам? — Все одно, з тебе пишний вибрав ся; Греки казали би таки, що ти красний. Але скажи менї Юдо, що тебе так дуже обходить приїзд прокуратора?

Юда глянувши на приятеля очима повними виразу взяв єго за руку і сказав:

— Так, пять лїт тому! Пригадую собі добре, як то ми пращали ся; ти вибрав ся був до Риму. Я був при тім, коли ти відїзджав, і я плакав, бо любив тебе. Лїта минули. Ти вернув до мене, образований і такий, що хоч би тобі бувати на цїсарскім дворі; таки так, я не жартую. А всеж-таки — я волїв би, щоби ти був той сам Месаля, що давнїйше.

— Друже мій, чого ти се такий поважний? Хиба-ж я не той сам Месаля, що тебе тут був полишив? „Научись насамперед пізнати свого противника, заким станеш єму відпо-

справі вибору з повіта стрийского, я вже виключно в моїм імени, бо лиш в нїм можу говорити, заявляю, що годжу ся з тим внесенєм. *(Грімкі брава).*

Пос. Окуневский відповів на то, що він не мав на гадці оскорбляти цїлого народу польского, а говорив лиш о деяких верствах єго. Бажанєм бесїдника єсть, щоби нарід руский жив в як найбільшій згодї з народом польским, бо то лежить в інтересї обох.

Заява правительственного комісаря.

Опісля промовив правительственний комісар, радник Двору ґр. Лось:

Позаяк провірюванє виборів доходить до кінця, бо позістає до провіреня ще лиш кілька виборів, против котрих внесені протести відступив Видїл краєвий Намістництву для попередного розслїдженя піднесених закидів, чую ся в обовязку висказати кілька слів о жалобах, які в сїй вис. Палатї і поза сею Палатою були піднošені против поступованя властий правительственних.

А насамперед мушу зазначити, що поминувши вибори з инших курий, при 57 виборах з курії громад сїльских не відозвав ся в сїй вис. Палатї анї один голос з закидами против правительства. При 5 виборах була дискусия а вис. Палатї звістно, які підношено закиди. З оставших ще 12 виборів, о скільки менї звістно, в двох випадках внесені закиди не відносять ся до правительства.

Не хочу перечити, що один або другий орґан правительственний міг в сїм або тім случаю поступити невідповідно або нетактовно, що в так великім орґанїзмі, як адмінїстрация краю, може стати ся, а в таким случаю єсть обовязком правительства розслїдити невідповідність, о котрій довідає ся і ужити відповідних средств. То-ж всякі закиди, котрі тут були наведені, чи то при сїм чи при инших виборах, провірених вис. Соймом, хоч они не впливають на важкість вибору, будуть як найточнїйше розслїджені, о скільки они вже тепер не знаходять виясненя в актах урядових. В тих же случаях, в котрих протест відступлено правительству, а в котрих піднесено закиди против особи начальника повіта, вислано вже висших урядників Намістництва для переведеня доходжень на місци, а вислїдок тих доходжень буде поданий вис. Палатї.

Однакож мушу застеречи ся против того, щоби поодинокі факти, хоч би навіть декотрі були справджені, уважано за доказ, що — як то чи при дискусиї над декотрими виборами наведено, чи в деклярациях, зложених на першім засїданю вис. Сойму сказано — власти правительственні взагалї поступали невідповідно, або незаконно, або допускали ся надужить. Такого загального закиду правительство не приймає і з цїлою рішучостию єго відпирає.

По сїм ухвалено внесенє на відрочене провіреня вибору з округа стрийского.

При справозданю комісиї господарства краєвого в справі відкритя першого року науки в школї рільничій в Бережници з початком року шкільного 1896/7 висказав пос. Вахнянин бажанє, щоби при низших школах рільничих у всхідній Галичинї жадано від учителїв знаня обох язиків краєвих. — Член Видїлу краєвого Романович заявив, що учителї для початкових наук завсїгди знають оба язики; що же до учителїв для наук фахових констатує бесїдник, що завсїгди знають руский язик на стілько, що можуть розмовити ся з дїтьми. Видїл краєвий буде старати ся, щоби на будуче і що-до учителїв фахових знанє руского язика було увзглядноване. — Внесенє комісиї ухвалено.

Сойм призволив на будову шпиталю в Тернополи на 100 лїжок а на часткове покрите коштів затягнути позичку в сумі 38.900 зр.

Внесеня руских послів.

Пос. Барвіньский і товариші поставили внесенє, в котрім жадають, щоби у всїх школах середних заведено язик руский яко предмет обовязкової науки. — Пос. Вахнянин і товариші поставили внесенє в справі заснованя руских кляс паралельних при ґімназиї в Станїславові. — Пос. Барвіньский і товариші поставили внесенє, щоби завізвати правительство, аби урядило для кандидатів стану урядничого курси для науки язика руского і щоби Видїл краєвий посилав своїх урядників на ті курси.

Перегляд полїтичний.

В ческім соймі поставив пос. Пацак внесенє з проєктом закона о заведеню обох язиків краєвих в урядах. До пять лїт мають всї урядники вивчити ся обох язиків.

До Pest. Lloyd-а доносять з Праги, що сойм ческий буде скликаний ще раз на осїнну сесию, позаяк до 10 лютого не буде міг упорати ся зі всїм материялом. По закритю сойму буде іменований намістником президент Шлеска, Куденгове.

З Берлина доносять, що правительство нїмецке має ще сеї сесиї предложити парляментови проєкт закона о помноженю маринарки. Кажуть, що на случай, коли-б парлямент не ухвалив того проєкту, то правительство готове єго розвязати.

З Парижа доносять, що мінїстер війни Кавеняк носить ся з гадкою утворити в дорозї розпоряджень адмінїстративних армію кольонїяльну, так, щоби парлямент стояв перед довершеним фактом був змушений єго проєкт ухвалити.

Новинки.

Львів дня 22 січня 1896.

З „Просьвіти“. Із справозданя головного видїлу за час від 1-го січня 1894 р. до 31-го грудня 1895 р, довідуємо ся, що до товариства „Просьвіта“ в минувшім роцї вступило 572 нових членів, між ними 287 селян, 76 читалень, 54 урядників, 38 міщан, 31 сьвященників, 19 ремісників, 17 унїверситетских студентів, 18 церковних півцїв, 14 женщин і 12 народних учителїв і учительок. В минувшім роцї померло 27 членів; почетних членів має товариство 20. Читалень „Просьвіти“, котрі визначають ся рухливим житєм, є 190; при них засновано 43 крамниць, 28 позичкових і щадничих кас та 22 шпихлїрів.

відати“ — радить нам один славний фільософ. Дай ся менї пізнати!

Молодець почервонїв ся і спустив в долину очи перед глумливим виразом, який стрітив в очах Римлянина, але відповів рішучо:

— Ти, видко, використав добре свою нагоду. Говориш так бистроумно, як який льоґік, а зручно, як який бесїдник, але в твоїй бесїдї криє ся жало. Коли мій Месаля покидав мене, то в єго словах не крила ся отруя. За нїщо в сьвітї був би він не оскорбив чувства свого приятеля.

Римлянина тими словами як би помастив і він усьміхнув ся та підніс голову гордо до гори.

— Юдо, ти преці не віриш у віщунів, отже не говори як який віщун, але кажи виразно. Чим же я зробив тобі яку прикрість?

А Юда зітхнув глубоко і поправляючи на собі одїж, відповів:

— За тих пять лїт і я чогось научив ся. Правда, що Гіллел не пара твоїм льоґікам [1]), а Сімеон і Шаммаї [2]) може й не такі славні імена, як імена твоїх учителїв з форум [3]), але їх наука не зводить на заказані дороги, а хто сидить коло їх ніг, встає повен знаня Бога, законів та Ізраїла. Плодом того знаня єсть любов і пошановок всего того, до чого та наука відносить ся. Я ходив до великої школи, а то, що там чув, виробило в менї переконанє, що Юдея не єсть нинї тим, чим була колись. Я знаю дуже добре ріжницю межи независимим королївством а бідною провінцию, якою єсть тепер Юдея, та був би нужденником, більшим падлюкою, як який Самаритянин, коли-б не відчував пониженя моєї вітчини. Ісмаїл не єсть законним архієреєм, і не може ним бути доти, доки жиє Аннас. Але він Левит, член поколїня, що тисячі лїт без перерви служило Господеви після нашої віри і законів. Єго —

Месаля перебив єму глумливим сьміхом.

— Тепер вже тебе розумію! Ісмаїл, кажеш, то чоловік, що сам накинув ся — які ви жиди завсїгди однакові! Люди і річи, небо і земля зміняють ся — а жид нїколи! З ним нї взад, нї вперед; він єсть нинї тим, чим були єго предки споконвіку. Ось нарисую тобі в піску колесо — оттак! Скажи-ж менї тепер: що иншого єсть житє жида? Дооколїсенька — ту Авраам, там Ісаак та Яков, а в серединї Бог! А то колесо — на бога громів, я зробив єго за велике і ще раз нарисую! — Він замовк, схилив ся, уткнув свій великий палець в пісок і прочими витягненими пальцями обкрутив доокола. — Ось бачиш — говорив він — тут, де великий палець, то сьвятиня, а де слїди других пальців, то Юдея. Чи єсть поза сим колесом ще щось, що має для вас яку вартість? Може штука? Ірод був будівничим — єго імя прокляте! Малярство, різьба? Дивити ся на їх дїла вже гріх! Поезию привязали ви — до своїх олтарів! Краснорічивість — а хто-ж важив би ся плекати еї поза вашою божницею? У війнї тратите ви семого дня то, що через шість днїв здобули. Отто ваше житє, ваше колесо! Хто-ж менї то возьме за зле, коли я з того сьмію ся?! Ваш Бог — він вдоволяє ся поклонами такого народу — чим же він супротив нашого римского Юпітера [4]), котрого орли здобувають весь сьвіт?! Гіллел, Сімеон, Шаммаї, Абталіон — чим же они супротив тих учителїв, що учать нас всего, що лиш цїкаво знати?

Жид встав; єго лице аж спаленїло.

— Нї, нї, Юдо, сиди! — відозвав ся Месаля і поклав єму руку на плече.

— Ти насьміваєш ся з мене?

Римлянин усьміхнув ся.

— Послухай мене дальше! — говорив він. — Дякую тобі з цїлого серця, що ти прийшов сюди повитати мене, коли я вернув домів і, коли можна, навязати знову дружбу, яка сполучала нас за дитинних лїт. Кажу, „коли можна“, бо мій учитель, коли кінчив свою послїдну науку, сказав: „Ідїть і станьтесь славними! Марс [5]) панує; Ерос не довше слїпа“. А слова ті значать: любов не значить нїчого, війна все. В Римі дійстно так; там побирають ся лиш на то, щоби розводити ся; Ерос упала, Марс панує! Я стану вояком, а ти Юдо чим можеш стати? Жаль менї тебе! Таки жаль — зі школи до божницї, а з божницї до сьвятинї, а відтак — яка ще більша слава! — місце в синедріонї; отто вигляди для житя! Але я....

Юда глянув на него, як-раз в догідній хвили, щоби побачити той вираз гордости, який проявив ся на лици Месалї.

— Але я! Ще не цїлий сьвіт здобутий. На мори ще повно не відкритих островів; на півночи суть ще непокорені народи; все ще можна осягнути славу докінченєм походу Александра [6]) на Всхід. От видиш, що ще лишає ся Римлянинови доконати!

Він замовк на хвильку, щоби побачити, яке враженє зроблять єго слова, а відтак говорив дальше:

---

[1]) Льоґіка значить наука о мисленю, а льоґіком називав ся той, хто учив розумно мислити.

[2]) Шаммаї, жидівский учений, був таким самим законоучителем як і Гіллел, але Гіллела уважали за більше ученого.

[3]) Форум звалась в стародавнім Римі первістно площа, де була торговиця і де відбував ся публичний суд, а відтак і та площа, де учителї ходили з своїми учениками і в розмові з ними їх научали.

[4]) Юпітер найвисший божок римский, званий у Греків Зевесом, бог громів.

[5]) Марс, божок війни; Ерос, богиня любови.

[6]) Александер Великий король Македоньский, котрий в своїм походї на Всхід, до Азиї, дійшов був до ріки Інду.

— **Перша спілка системи Райфайзена у всхідній Галичині.** Ц. к. суд окружний в Станіславові яко торговельний приймив до відомости основане спілки і зареєстрував єї до ч. 19097/95 під фірмою: „Каса позичкова в Мариямполи на передмістю, спілка зареєстрована з ограниченою порукою“. Цілию спілки єсть: старатись о піднесене добробиту членів з огляду морального і матеріяльного а іменно: 1) через подане їм помочи грошевої в господарстві потрібної; 2) через подане нагоди до уміщеня на процент заощаджених гроший на рахунок біжучий; 3) через підмогу при закладаню товариств господарских і заробкових в окрузї спілки. — Уділ виносить 5 зр., а порука 15 зр. При закладаню сеї спілки відступлено від статута Райфайзенівского о стілько, що принято поруку ограничену.

— **Зелїзниця з Тернополя до Острова.** Речинець отвореня шляху зелїзницї з Тернополя до Острова продовжено — як доносять з Відня — до кінця жовтня с. р.

— **Перші вечерницї „Рускої Бесїди“** відбудуть ся в суботу 25 січня. Члени товариств „Клюбу Русинок“, „Рускої Бесїди“ і „Львівского Бояня“, котрі чи то самі чи з найблизшою родиною хотять взяти участь в тих вечерницях, зволять найдальше до пятницї вписати ся в лїсту, котра находить ся в „Рускій Бесїдї, де також о близших услівях участи можуть довідати ся. Запросин осібних не висилає ся.

— **Холєра.** В Теребовли, де дня 20 січня було 5 недужих на холєру осіб, померла дня 21 січня одна особа, так що лишило ся в лїченю четверо недужих.

— **Обікрали церков** невислїджені злодії в Милятинї. Розбивши скарбону, забрали з неї звиж 40 зр.

— **Пропала без вісти.** Рахиля Вайґер, лїт 54, низького росту, худощава, мати ветеринаря Филипа Вайґера, мала оногди вечером від'їхати з двірця на Підзамчу до Тернополя. Около 8 год. вибрала ся з дому на зелїзницю і мала ще по дорозї вступити до своїх свояків. Син єї п. Ф. Вайґер чекав на дармо на ню аж до відходу поїзду; не появила ся там зовсїм і до нинї не можна було єї відшукати. Вайґерова мала при собі значнїйшу суму гроший.

— **Крадежі.** Львівскі крадупи з цїлою зухвалостию господарять в містї по свому. Минувшої ночи винесли они цїлу половину кузьнї з дому євангелицкої громади при улици Кампіяна на шкоду Филипа Бендера. Вчера знов около 8 год. вечером прихоплено на улици Галицкій 19-лїтного хлопака Станїслава Завірского родом з Сокаля, як добував ся долотом до золотничої вистави Фанї Васер в домі під ч. 15, мимо того, що улицею ходило множество людий. Капітанови авдиторови Юл. Альбіновскому украдено при ул. Личаківскій ч. 5 комплетний мундур, винесений слугою на ґанок до чищеня. В Наварії украли невислїджені доси злодїї селянинови з Хоросна Старого, Луцї Ульшиновн три конї разом з саньми.

— **Кілько жидів в будапештеньских школах?** Шкільна статистика міста Будапешту виказує величезний приріст жидівского елементу в школах за час послїдних 15 лїт, іменно 60 проц. В будапештеньских ґімназиях є 45 проц. католиків, 20 проц. иншого віроісповіданя, а за те 32 проц. жидів. В реальних же школах Будапешту було минувшого року 47·5 проц. жидів, а лиш 42 проц. католиків і 10·5 проц. учеників иншого віроісповіданя; гр. православного, протестантского і и. З тої статистики виходить, що жиди знають всюди лїпше оцїнити користь школи і осьвіти взагалї, як инші народи і тому загально їм богато лекше жиє ся як нам.

— **Пощастилось!** З Дрогобича доносять, що тамошний радний міста п. Александер Шор виграв на сербский льос серия 6878 ч. 5 головну виграну в сумі 100.000 франків (50.000 зр.). П. Шор жертвував з того 1000 зр. на добродїйні цїли.

— **Хто би то подумав!** На пирі у нїмецкого цїсаря гостї затроїли ся. Минувшої суботи минуло 25 лїт від заснованя теперішної нїмецкої держави. З сеї нагоди відбув ся у нїмецкого цїсаря великий пир, на котрий було запрошених богато гостий. По тім пирі, в ночи з суботи на недїлю занедужало богато осіб, що були на пирі, а стан їх недуги показував на якесь затроєне. Близші доходженя показали, що люди ті їли на пирі у цїсаря устрицї, котрі видко, були несьвіжі, і ними затроїли ся.

— **Вірні собі аж до смерти.** У Франкфуртї помер оногди тамошний артист-маляр проф. Филип Румп, а зараз на другий день померла і єго жінка, з котрою він минувшого року обходив золоте весїлє.

— **Померли:** Мария з Микецеїв Стемпурска, вдова по сотруднику з Косова, в 28-ім роцї житя; — Ілія Цьомчук, урядник при окружнім судї в Золочеві, у Львові в 42-ім роцї житя; — Єлена з Демяновичів Сембратовичева, вдова по сьвященику, у Львові в 45-ім роцї житя.

Оповістка.

Отсим маємо честь оповістити прилюдно, що дня 3-го лютого с. р., відбудуть ся в Раві рускій в сали Видїлу повітового о годинї 1-ій з полудня **Перші загальні збори Равскої філїї товариства „Просьвіта“**, що-б єї ввести в житє.

Проґрама зборів слїдуюча:

1. О годинї 10-ій перед полуднем відправить ся в церкві парохіяльній служба Божа о призване помочи сьв. Духа.
2. О годинї 1-ій з полудня відкрите зборів членом-оснувателем найстаршим віком і вибір провідника зборів.
3. Реферат просьвітно-проґрамовий і дискусия.
4. Вибір сїмох членів і трех заступників в видїлу філїяльного.
5. Реферат господарско-промисловий і дискусия.
6. Внесеня членів.
7. Впис нових членів „Просьвіти“.
8. Заключене зборів.

Дорогі Братя Русини Равского повіта! Сердечно Вас запрошуємо на сї перші загальні збори равскої філїї „Просьвіти“. Не пожалуйте труду, Впов. отцї духовні, сьвітска інтелїґенция, міщани і селяни а численно прибувайте, щоби в равскій філїї „Просьвіти“ разом порадитись і зєдинити ся до спільної працї над просьвітою і піднесенєм добробиту руского народу.

В Раві рускій 20 січня 1896.

Василь Плешкевич, парох Верхрати. *Евгеній Горницкий*, парох Рави рускої. *Иоан Киприян*, парох Немирова.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 22 січня. Найв. рішенєм з дня 11 с. м. мають від тепер всї пенсиї т. зв. квіескованих осіб (вдовиць по урядниках державних і т. п.) виплачувати ся кождого 1 місяця а не 2-го як доси.

Софія 22 січня. В парляментарних кругах ходить чутка, що перехід кн. Бориса на православіє має наступити вже 18 (30) с. м. — Процес о убите Стамболова має розпочати ся в половинї лютого.

Константинополь 22 січня. Турецкий амбасадор Ґаліб-бей поїхав до Відня, щоби там вручити своє відкликуюче єго письмо.

— Один похід до Африки, один до Скитиї [7], а відтак — одна леґія! На тім кінчать майже всї свою карієру; але не я. Я — на Юпітера, що за гадка! — я проміняю мою леґію за префектуру. Подумай собі житє в Римі з грішми — гроші, вино, женщини, гра! На пирах — поети; на цїсарскім дворі — інтриґи; цїлий рік ігрища! Оттаке чекає мене на товстій префектурі — та й мушу єї мати! О мій Юдо, тут єсть Сирия; Юдея богата; Антіохія столиця для богів; стану наслїдником Киренейця [8], а ти — ти будеш дїлити зі мною моє щастє!

Софісти [9] та реторики Риму може би й похваляли таку бесїду, бо в їх руках було цїле виховане молодежи з родин знатнїйших і они були вірним образом тодїшного духа часу; але для жидівского молодця, до котрого ті слова були сказані, були они не зрозумілі, бо стояли в суперечности з наукою, в якій він був вихований. Закони, звичаї і спосіб мисленя не піддержували сатири і дотепу. Отже не здивує нас, що він зі змінним чувством слухав бесїди свого приятеля, — то обурював ся, то знову не знав, як єго розуміти. Зразу стало єму якось дивно, що Месаля і о нїм щось подібного припускає, відтак було єму вже того за богато і почув ся наконець дїйстно оскорбленим. В таких случаях всїх нас готова взяти злість а Юду так само розгнївала сатира. За іродових часів був у жидів патріотизм пристрастию, котра легко давалась розбудити; патріотизм той був тїсно звязаний з вірою, історією а навіть з їх Богом, так, що они кожду насьмішку відчували дуже глубоко. Можна отже зрозуміти, що бесїда Месалї вразила дуже єго товариша. А мимо того силував ся Юда до усьміху, коли відповідав:

— Я чув, що суть люди, котрим то байдуже, коли жартують собі з своєї будучности. Я до них не належу, — того можеш бути певний, Месальо!

Римлянин глянув на него зпід ока і сказав:

— А чому-ж би не можна казати правди жартом або способом порівнаня? Одного дня пішла велика Фульвія [10]) ловити рибу. Зловила більше риб, як всї другі разом. Казали, що тому, бо она ловила на золоту вудку.

— Отже ти не говорив лиш жартом?

— Виджу, мій Юдо, що я тобі за мало обіцяв. Коли стану префектом і дістану Юдею, щоби пабрати ся в нїй богатства, зроблю тебе архієреєм.

При сих словах вже таки було видко, що Юду взяла злість. Роз'ярений обернув ся він і хотїв іти.

— Не іди! — просив Месаля.

Юда станув не знаючи, що робити.

— Але-ж бо сонце припікає! — відозвав ся Римлянин хотячи надати розмові иншпй напрям. — Ходїм в холод.

— Лїпше, щоби ми розійшли ся — відповів Юда; лїпше, щоби я був сюди не приходив. Я гадав, що застану приятеля, а то застав....

— Римлянина! — докінчив Месаля.

Жид затиснув кулаки, але опамятавшись пустив ся іти. Месаля встав також, накинув на себе плащ і пішов за ним.

(Дальше буде.)

[7]) Скитиєю називались краї над Чорним морем, нинїшні Поділє і Україна, а також і землї далеко поза Доном і Волгою аж до Індиї в Азиї.

[8]) Арістип з Киренеї, котрий учив, що чоловік повинен лиш для розкоші жити на сьвітї.

[9]) Софістами звали ся первістно учителї мудрости, однакож пізнїйші софісти замість правдивої мудрости учили крутарства і слово „софіст“ стало погірдливе, значило то, що „кругар“. — Реториками звали ся учителї красномовности.

[10]) Фульвія, ославлена жінка Римлянина Антонія, котра, коли єї чоловікови принесено голову убитого Цїцерона, колола єму ще язик шпильками.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3 00	—
Белзця				9·15	7·10		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.